El llenguatge

L'entresol

5/XII/1978

Alguns impressors –dels qui es dediquen a fer targetes de visita, participacions i altres encàrrecs anàlegs– no saben encara, en la seva integritat, les normes de l'ortografia de la s. Deuen generalment saber, això si, que el so de s sonora, el que sentim en paraules com camisa o cosi, es representa per una sola s enmig de dues vocals i així escriuen, per exemple, casa: us ofereixen la seva casa; i que en aquesta mateixa posició, l'altre so de la s, que anomenem sorda, el que sentim en mots com pensar o silenci, s'ha de representar gràficament per mitjà de dues –és a dir, pel conjunt ss– i així escriuen, per exemple, passeig: passeig de Sant Joan. Però, desconeixent les limitacions d'aquesta norma n'hi ha que escriuen –imprimeixen– també «entressol». I, si cal, estan disposats a justificar-ho: talment com escrivim passeig, passatge, Rosselló, hem d'escriure «entressol», puix que el so de la s és el mateix.

Però les normes gairebé mai no són absolutes. Dit altrament, van acompanyades d'unes altres que en limiten l'abast. I, així, una d'aquestes altres normes diu que el so de s sorda es representa per una sola s enmig de dues vocals, en el mots composts formats amb prefixos bisil·labs, com contrasentit, antisocial, sobresou i, per tant, entresol, amb els prefixos bi i tri, com bisil·lab, trisector, i amb el prefix a quan denota privació, com asimètric o asèptic. Es, de fet, la mateixa norma que afecta la representació del so de la r: el mateix so representat per rr en carrer, córrer o terra, es representa per r en antireligiós, contrarevolució, biradiat i trirectangle.

En conseqüència, cal recordar, en el moment d'imprimir una targeta de visita, que si al carrer dels Assaonadors, al passeig de la Bonanova, i al passatge de la Font de la Mulassa, cal no plànyer-hi les esses, per a l'entresol amb una n'hi ha prou.

Albert Jané